

han bør kende fra sit eget land. Dette er af betydning ikke mindst under hensyn til, at mindre virksomheder ofte søger sine første erfaringer vedrørende udenrigshandel inden for de nordiske markeder. En mindre virksomhed har i almindelighed ikke mulighed for at benytte sig af en sådan sagkundskab, som er nødvendig, hvis fremmede retssystemer skal anvendes på virksomhedens handler.

Ensartede regler for handlen på det nordiske marked vil i og for sig også kunne skabes ved at gøre konventionen anvendelig på køb mellem parter, som har deres forretningssteder i de nordiske lande. En sådan løsning ville imidlertid indebære, at der ville gælde uens regler ved indenrigshandel og mellem de nordiske lande. En sådan løsning vil derfor være i strid med de bestræbelser, der har været gjort for at gøre Norden til et slags hjemmemarked.

Det foreslås derfor, at der ved ratifikationen tages forbehold i henhold til nabolandsklausulen, således at købeloven og ikke konventionen skal anvendes på køb mellem parter, som har deres forretningssted i forskellige nordiske lande. Dette er i overensstemmelse med ratifikationerne fra Finland, Norge og Sverige.

6.3. Efter artikel 95 kan en stat tage forbehold vedrørende bestemmelsen i artikel 1, stk. 1, litra b, hvorefter konventionen udover de i artikel 1, stk. 1, litra a, nævnte tilfælde gælder for køb af varer mellem parter, som har deres forretningssteder i forskellige stater, når international privatrets regler henviser til anvendelsen af loven i en stat, som er bundet af konventionen. Et sådant forbehold ville indebære, at konventionen alene skal anvendes, hvis både sælgeren og køberen har sit forretningssted i en konventionsstat, jf. artikel 1, stk. 1, litra a. Hvis parterne har deres forretningssteder i forskellige stater, men kun den ene af staterne eller ingen af staterne er bundet af konventionen, ville man i så fald i første omgang ved hjælp af international privatretlige regler skulle fastsætte, hvilket lands lov, som skal anvendes på købet, og derefter ved hjælp af lovgivningen i det pågældende land afgøre, hvorvidt konventionen (som gennemført i det pågældende land) eller den interne lovgivning skal anvendes på købet. Dette ville i mange situationer føre til, at det var den interne købelovgivning, der skulle anvendes. Herved ville fordelene ved ensartede bestemmelser ved internationale køb i væsentlig grad blive begrænset. Det forudsættes derfor, at Danmark ikke skal tage et sådant forbehold.

Det tilføjes, at der ikke er noget til hinder for, at parter, som ønsker at dansk ret skal finde anvendelse på købet, og som foretrækker, at den danske købelov

skal finde anvendelse frem for konventionen, kan vedtage dette.

6.4. Det foreslås endelig, at Danmark skal tage forbehold i henhold til artikel 93, således at konventionen ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Efter lovforslagets § 5 kan loven ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. I så fald kan forbeholdet i henhold til artikel 93 ophæves.

7. Konventionen har følgende autentiske sprog: Arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk. Teksterne på disse sprog har samme gyldighed, og de er udtryk for den eneste gyldige affattelse af de forpligtelser, de deltagende stater er blevet enige om.

I bilaget til den foreslåede lov er optrykt den engelske og franske tekst, og heroverfor er opstillet en oversættelse til dansk udarbejdet af Justitsministeriet.

Dansk er ikke et autentisk sprog i konventionen, hvorfor oversættelsen til dansk kun er et hjælpemiddel for de retsanvendende myndigheder ved fortolkningen af konventionen. I overensstemmelse med sædvanlige folkeretlige principper vil de autentiske tekster være bestemmende for domstolene og forvaltningen ved fortolkningen af konventionen.

8. Forinden Danmarks undertegnelse har konventionen været forelagt for følgende danske myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Den Danske Dommerforening, Advokatrådet, Industriministeriet, De Samvirkende Danske Landboforeninger, De Samvirkende Danske Husmandsforeninger, Industrirådet, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Danmarks Rederiforening, Assurandørsocietetet, Den Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Det Internationale Handelskammers danske nationale komité, Ministeriet for Kulturelle Anliggender, Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet, De Danske Patentagenters Forening, Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse, Præsidenten for Østre Landsret og Præsidenten for Vestre Landsret.

9. Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Bemærkninger til konventionens enkelte bestemmelser

Del I

Anvendelsesområde og almindelige bestemmelser.